

2005 arbejde for at sikre en reduktion på 15 pct., og den måling, man vil foretage, er, at man følger udviklingen ud fra data om anmeldte alvorlige ulykker, altså inklusive dødsulykker, i Arbejdstilsynets skaderegister fra 2000 til 2005. Målingen på dette område foretages i 2006, når 2005-tallene foreligger.

For så vidt angår tunge løft, er det målet at reducere tallet med 15 pct. Også her følger man data ud fra Arbejdsskaderegistrets anmeldelser i perioden 2000-2005, og målingen foretages i 2006, når 2005-tallene foreligger.

Angående det ensidigt gentagne arbejde vil man arbejde for en reduktion på 10 pct., og man vil måle det ved virksomhedsundersøgelser i udvalgte brancher, f.eks. i form af en udvidelse af virksomhedsovervågningsundersøgelsen i det overvågningsprojekt, som gennemføres for at overvåge udviklingen inden for de syv visioner, eller i form af en opfølgning på den evaluering af parternes handlingsplan, der blev gennemført i 2000. Begge vil kunne levere de fornødne data til målingen, men som supplement hertil følges udviklingen via Arbejdsmiljøinstituttets Nationale Arbejdsmiljøkohorte eller en tilsvarende interviewundersøgelse.

Med hensyn til det psykiske arbejdsmiljø vil man reducere med 5 pct., og udviklingen følges ud fra forskellen mellem den selvrapporterede vurdering af de 11 risikofaktorer i Arbejdsmiljøinstituttets undersøgelse fra 2000 og en lignende undersøgelse i 2002. Dermed mener jeg, at vi får et effektivt instrument til at se, hvad det er, der reducerer antallet af ulykker, og hvor der eventuelt måtte være vanskeligheder, som vi så skal korrigere. Vi kommer altså til at arbejde på et meget bedre vidensgrundlag.

Den 21.-22. november holder Arbejdsmiljørådet et planseminar, hvor man skal give svar på, hvordan man vil nå disse mål. Strukturudvalget er blevet lidt forsinket i arbejdet, men det skal jo give svar på, hvilke instrumenter vi arbejder med, og jeg vil godt sige, at det er altafgørende for regeringen at ansvarliggøre og inddrage parterne i en nytænkning på arbejdsmiljøområdet, for ellers kommer nye initiativer aldrig til at fungere.

Kl. 12.40

Det er derfor, vi har bedt rådet om at drøfte, hvordan det forestiller sig fremtidens arbejdsmiljøsystem. Det er rigtigt, at arbejdet har trukket længere ud end først planlagt, men det tager jeg som udtryk for, at man går grundigt til værks. Jeg vil godt sige, at de emner, man drøf-

ter i udvalget om struktur, er ret centrale og vigtige spørgsmål. Kan systemets vidensgrundlag forbedres? Kan virksomhederne kategoriseres i forskellige typer med henblik på en differentiering af indsatsen? Hvordan sikres retssikkerheden for ansatte og ledelse? Hvilke instrumenter og metoder kan anvendes i indsatsen? Hvordan bør rådgivningen, herunder BST, over for virksomhederne indrettes? Hvorledes styrkes integrationen mellem arbejdsmiljøområdet og andre indsatsområder på alle niveauer i systemet? I hvilket omfang kan aftaler mellem arbejdsmarkedets parter anvendes som et instrument i indsatsen og i givet fald på hvilken måde? Kan arbejdsmiljøsystemet – her tænker man f.eks. på planprocedurerne – forenkles og effektiviseres, så ressourcerne udnyttes bedre? Og hvordan bør rollefordelingen være mellem aktørerne?

Det er denne udestående sammenfattende, konkluderende drøftelse, man skal have, og jeg håber meget, at resultatet af overvejelserne kan foreligge ved juletid, så vi kan få en debat på grundlag af Arbejdsmiljørådets vigtige bidrag på dette område.

Regeringen vil ikke kortslutte denne beslutningsproces. Nu skal parterne have mulighed for at drøfte tingene, og de skal have mulighed for at modernisere og effektivisere indsatsen. Når der nu kun er halvanden måned tilbage, til parterne kan færdiggøre arbejdet, synes jeg, det ville være forkert, at vi begynder at fremkomme med nogle konklusioner, når vi har bedt parterne om at gå i gang med det arbejde, og når der rent faktisk er gået i gang og er tæt ved slutmålet.

Så synes jeg, at der har været en interessant runde om hjemmesider. Jeg vil nu gå hjem og spørge Rosa om en hel del problemstillinger på arbejdsmiljøområdet og vil så forelægge svarene, så vi kan se, hvilke resultater det så giver. Jeg håber meget, at vi kan få fyldestgørende svar på en lang række centrale spørgsmål inden for arbejdsmiljøarbejdet.

Så er jeg lidt ked af noget, hr. Carsten Hansen sagde, nemlig, at nu vil regeringen tvinge de syge til at arbejde; det tror jeg var essensen af det, der blev sagt. Men den diskussion, der er blevet rejst her på det sidste, handler jo ikke om at tvinge syge ud at arbejde. Den handler om, at vi kan konstatere, at når mennesker på grund af sygdom har været længe væk fra deres arbejde, er der en stor risiko for, at de mister det og mister fodfæste på arbejdspladserne, og derfor har der været en diskussion om, hvad vi kan gøre